

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 34

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació de l'escrit RGE núm. 6733/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita que la Mesa de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals recapti la presència del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre el nou model de finançament definitiu dels consells insulars.

566

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3398/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, sobre cursos de l'EBAP. 567

2) RGE núm. 6756/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a requisit del català als ajuntaments. 568

3) RGE núm. 6757/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Maó. 571

II. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 6494/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a desplaçaments de l'Audiència Provincial a les illes menors. 574

III. Debat conjunt i votació dels escrits RGE núm. 4250/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, pel qual se sol·licita que el president del Parlament, en aplicació de l'article 46 del Reglament de la cambra, adopti l'acord de recaptar la presència del Sr. José María Rodríguez i Barberá, delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre els dispositius dels cossos i forces de seguretat desplegats el passat 28 de maig a Bunyola i, en general, a tota Mallorca, amb motiu de les diverses mobilitzacions ciutadanes de protesta, i **RGE núm. 4258/12**, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, pel qual se sol·licita que la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, mitjançant el president del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre les mesures policials en els pobles de Mallorca.

577

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

Debat i votació de l'escrit RGE núm. 6733/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita que la Mesa de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals recapti la presència del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre el nou model de finançament definitiu dels consells insulars.

Abans de començar l'ordre del dia aquesta presidència, atesa la confusió produïda a la Mesa de la comissió del proppassat dimecres 17 d'octubre, proposa a la comissió l'alteració de l'ordre del dia en el sentit d'incloure com a primer punt el debat i votació de l'escrit RGE núm. 6733/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita que la Mesa de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals recapti la presència del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre el nou model de finançament definitiu dels consells insulars.

Estan d'acord els portaveus?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Perdó, Sr. President. No, volia saber, això no és una alteració de l'ordre del dia és una...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... és incloure un nou...

EL SR. PRESIDENT:

Introduir un punt.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Això és el que dic, no s'altera sinó que s'inclou un nou punt.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Passam doncs...

LA SRA. COSTA I SERRA:

No, jo si el grup proponent, Sr. President, està d'acord que és qui va presentar l'escrit no tenim cap problema.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, el presentàvem per poder tractar aquest...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Ho puc entendre aprovat per assentiment?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, Sr. President, per facilitar el transcurs d'aquesta comissió, però creim que per deferència s'hagués pogut comentar als grups prèviament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Yo lo que tengo que decir es que por mi parte hablé con el Grupo Popular, hablé con el grupo... con la parte que propone el PSM, también se lo comuniqué a Lourdes Aguiló por parte del Partido Socialista y quizá mejor hubiera bastado con usted como portavoz, pero bueno la propuesta es que como la idea es que la semana que viene comparezca el vicepresidente y es una propuesta del PSM pues deberíamos introducirlo como incorporación de este punto.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Molt bé, Sr. President, idò no tenim cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, entenc que s'acorda que es recapti la presència del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per tal d'informar sobre el nou model de finançament definitiu dels consells insulars.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, ... un minut, per favor.

(Pausa)

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en les preguntes RGE núm. 3398, 6756 i 6757/12.

Assisteix a la sessió el Sr. José Simón Gornés i Hachero, conseller d'Administracions Públiques, acompanyat de la Sra. Maria Núria Riera i Martos, directora general de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis; de la Sra. Cristina Martínez i Torres, cap de Premsa i Comunicació; de la Sra. Irene Duran i Vadell, cap de Gabinet del conseller, i del Sr. Sergi Torrandell i Gornés, director gerent de l'EBAP.

I.1) Pregunta RGE núm. 3398/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, sobre cursos de l'EBAP.

Per formular la pregunta RGE núm. 3398/12, relativa a cursos de l'EBAP, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva presència. En primer lloc, el temps transcorregut des que es va interposar aquesta pregunta, primer escrita i ara ha passat a oral, fa que potser sembli que no té actualitat, però com que a dia d'avui, segons les informacions que tenim, continuen sense participar per part de l'Advocacia de la comunitat autònoma en els cursos de formació de l'EBAP volíem saber quines són les raons per a aquesta no participació, a no ser que ara ja hi participin i jo en aquests moments ho desconegui, com dic, dels membres o de l'Advocacia de la comunitat autònoma en els cursos de formació de l'EBAP.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, intentaré explicar-li un poc quina és la situació actual respecte del que vostè em planteja. Com vostè sap l'EBAP és el principal instrument de formació, de política formativa que té l'administració de la Comunitat Autònoma a les nostres illes i presenta una proposta de formació destinada principalment als empleats públics, i aquesta oferta ha estat elaborada, ha estat preparada seguint els

principis d'eficiència i de qualitat en el disseny de les accions formatives.

El gruix principal de l'activitat formativa actual deriva del Pla de formació contínua que es realitza amb fons provinents de l'INAP, Institut Nacional d'Administració Pública, i aquest pla de formació s'estructura en diferents àrees de coneixement: sanitat, econòmicofinancera, jurícoadministrativa, gestió de persones, qualitat, gestió de l'organització, formació, investigació, tecnologia i cursos específics. Per dur a terme tots aquests cursos, aquestes activitats, tal com s'estableix en els estatuts de l'EBAP, es requereix la col·laboració de professionals especialistes en els diferents àmbits esmentats, en totes aquestes matèries que l'he esmentat abans, per tal de poder oferir els cursos de qualitat que nosaltres desitjam i sobretot adaptats, aquests cursos, a les necessitats dels destinataris.

Així, durant aquest procés de detecció de les necessitats que ens han arribat, participen les diferents gerències dels hospitals, la Intervenció de la comunitat autònoma, l'Advocacia, el departament de Funció Pública, el departament de Qualitat de Serveis, el departament d'informàtica, el departament de Prevenció de riscos laborals així com també qualsevol altre departament que, una vegada hagi detectat aquestes necessitats formatives del personal al seu servei, fa una proposta a l'EBAP respecte d'això, com vostè sap perfectament perquè la dinàmica no ha canviat respecte d'anteriors governs o almanco no ha canviat substancialment.

Aquesta participació externa es concreta amb la proposta de cursos, la definició dels objectius i els continguts i segons quines són les àrees amb la proposició de professors. No obstant això, des de l'EBAP no es pot delegar aquesta darrera tasca exclusivament als organismes col·laboradors, a totes aquestes entitats que jo li he esmentat abans, ja que com a gestor i organitzador dels cursos té l'obligació de vetllar perquè l'oferta formativa sigui de qualitat, com he dit abans, i realment serveixi a la finalitat per la qual es du a terme, formar el personal al servei de l'administració. Per tant, l'EBAP s'ha d'assegurar que es tracta d'accions formatives que repercuten en la feina que fan els destinataris.

El procés de detecció de necessitats va començar el mes de juliol i es dona fins dia 15 de setembre perquè els col·laboradors externs facin aquestes propostes i ens arribin a la conselleria, a l'EBAP, amb els objectius, els continguts i sempre que s'escaigui amb la proposta de professors que fan cada un d'aquests organismes. Després l'EBAP generalment mitjançant correu electrònic informa els organismes, a l'Advocacia entre ells, perquè, com feien cada any, facin les propostes que l'àrea jurídica-administrativa i dins aquest correu s'adjunta la fitxa per tal d'emplenar les propostes formatives que pugui proposar l'Advocacia. Es va acabar el termini de presentació d'aquestes propostes i a l'EBAP no ha rebut cap proposta formal per part de l'Advocacia per tal de plantejar cursos o professors.

Per tant, açò és el que li puc dir, no hi ha hagut cap proposta formal, oficial per part de l'Advocacia per impartir cursos en aquesta matèria i ..., açò és el que li puc dir a dia d'avui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, bé, de les seves paraules deduec idò que si vostès varen enviar la invitació, el correu electrònic, en aquest cas a l'Advocacia de la comunitat, i no s'han fet propostes, dóna a entendre que ha estat l'Advocacia que ha renunciat a participar en aquests cursos de formació. És estrany, i dic que és estrany perquè des que l'EBAP va començar a funcionar com a Escola d'Administració Pública, i ja abans des de principis dels anys noranta quan la formació del personal al servei de la comunitat autònoma estava encomanada a l'IBAP, a l'Institut Balear d'Administració Pública, l'Advocacia de la nostra comunitat s'ocupava de coordinar la formació jurídica del personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma.

Dic que sembla estrany que precisament uns cursos de formació que són eminentment o que tenen una base jurídica, els responsables jurídics o de l'Advocacia de la nostra comunitat renunciïn a participar en aquests cursos de formació. Alguna cosa passa, Sr. Conseller, en els Serveis Jurídics d'aquesta comunitat en relació, en principi, amb la seva conselleria i amb l'EBAP.

El passat mes d'abril varen dictar vostès un decret, el Decret 31/2012, pel qual aprovaven els nous estatuts de l'Escola Balear d'Administració Pública, de l'EBAP, i una vegada més el paper de l'Advocacia ha quedat reduït a poder assistir amb veu, però sense vot als consells de direcció. També varen aprovar a principis de legislatura un decret llei on precisament s'eliminava l'obligació legal que existia abans, a la Llei del sector públic, en el qual l'Advocacia participava amb veu i amb vot també en els òrgans de direcció. Com dic, alguna cosa passa i no és bo que els serveis jurídics o que l'Advocacia d'aquesta comunitat, per primera vegada des dels anys noranta, hagin desistit o no vulguin participar en els cursos de formació de l'EBAP.

Tot això crida l'atenció també en un moment, encara que no obriré un nou debat, en un moment on també s'ha posat en dubte, o l'estranyesa dels grups de l'oposició i també de la ciutadania, que en tema tan important com ha estat l'informe sobre la incompatibilitat del president Bauzá tampoc no hagi tengut cap intervenció l'Advocacia de la comunitat. Sé que vostè em tornarà a llegir allò que ahir ja feien que és competent la Direcció General de Qualitat, etc., però li vull recordar que justament l'article 24 d'aquests nous estatuts que vostès han aprovat de l'EBAP diu que en els casos de transcendència especial se sol·licitarà a l'Advocacia de la comunitat, a través de la Secretaria General de la conselleria competent en matèria de funció pública, que emeti informe jurídic amb informe previ dels serveis jurídics de la conselleria competent en matèria de funció pública que s'ha de pronunciar sobre la transcendència de l'assumpte i sobre el fons de la qüestió des del punt de vista jurídic.

Si d'aquest darrer tema del qual hem parlat, i que ahir ja vàrem parlar també en el Ple, la Conselleria d'Administracions Públiques entén que parlar sobre la regularitat o irregularitat en l'exercici del seu càrrec per part del president no té entitat suficient perquè s'hi pronunciï l'Advocacia de la comunitat autònoma, com dic, alguna cosa passa i segurament més greu del que nosaltres pensam. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, moltes gràcies. Sra. Diputada, miri, jo intent fer les coses el millor possible, segurament m'equivocaré en moltes coses, però quan hi ha un procediment reglat i hi ha un organisme competent és difícil saltar-se la norma de l'organisme i de la línia que s'hagi d'emprendre. Per tant, no entraré en el debat que vostè planteja, primer, perquè no és el fòrum, ahir vaig explicar perfectament per què la competent és la Direcció General de Qualitat dels Serveis respecte d'aquesta qüestió i no hi ha res més a dir, Sra. Diputada. Si vostè vol llançar ombres sobre aquesta qüestió és lliure de fer-ho. Vostè sap perfectament, perquè també va ser consellera d'Interior i de Funció Pública, com funciona aquest procediment, va ser vostè membre d'un govern i ha de conèixer perfectament quin és el procediment quant a aquesta qüestió. Jo li he dit, he actuat estrictament atenent la legalitat.

Respecte de l'objecte de la pregunta, miri, Sra. Diputada, a nosaltres allò que ens interessa és comptar amb bons professionals, amb bons professors, venguin d'on venguin, i allò que feim és atendre les peticions que ens fan arribar, sigui de l'empresa privada, sigui de la Universitat, sigui de l'Advocacia, sigui dels departaments que l'he esmentat abans, i es recullen aquestes peticions. És una opció voluntària i en aquest sentit s'ha actuat. No hi ha res d'estrany ni res de rar ni fenòmens paranormals, com vostè ha intentat posar damunt la taula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 6756/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a requisit del català als ajuntaments.

Per formular la pregunta RGE núm. 6756/12, relativa al requisit del català als ajuntaments, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller. La disposició transitòria segona de la Llei 9/2012, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, estableix que les entitats locals i insulars hauran d'incorporar en la seva relació de llocs de feina l'exigència del coneixement del català en tots aquells o només en aquells llocs de feina en els quals sigui imprescindible, textualment, que el tinguin.

La disposició addicional dotzena de la mateixa llei, a més d'establir que el coneixement de la llengua catalana no serà de manera general un requisit per accedir a la funció pública, defineix en el punt 2 diverses excepcions, entre aquestes s'inclouen els llocs de feina que -llegesc textualment- "que atenguin com a funció principal la informació i l'atenció al públic" o -també textualment- "la funció principal de recepció al públic o atenció telefònica".

L'apartat f), insisteix de nou en la necessitat que qualsevol exigència del coneixement del català s'ha de fer mitjançant la relació de llocs de feina o amb un acord de plenari.

Per altra banda, la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears garanteix, a l'article 29, un nucli de competències pròpies que han de ser exercides per aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només al control de constitucionalitat i legalitat. En aquest mateix article, el punt 2 apartat g), inclou com a competència pròpia dels municipis la normalització lingüística.

Cal entendre, per tant, que els municipis, en virtut de la seva autonomia local, de les seves competències pròpies i del compliment de la Llei de funció pública, poden i han de revisar i validar les seves relacions de llocs de feina per tal d'incorporar, si així ho consideren imprescindible, un determinat coneixement de català.

Això es produeix en un determinat context, i és el context que fixa uns criteris i que a l'exposició de motius de la Llei 9/2012 exposa, quan diu, ens recorda, que l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia estableix que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, ha de tenir, juntament amb la llengua castellana, el caràcter d'idioma oficial sense que ningú no pugui ser discriminat a causa de l'idioma; a la vegada que determina, a l'apartat 3, que les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.

La pròpia exposició de motius, una altra vegada d'aquesta llei, ens recorda que quan l'Estatut es refereix a les relacions dels ciutadans amb les administracions públiques, l'article 14 preveu el seu dret a accedir a la funció pública en condicions d'igualtat i segons els principis constitucionals de mèrit i capacitat i dirigir-se a l'administració de la comunitat autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en aquesta mateixa llengua.

Finalment, també l'exposició de motius fa incidència en la legislació bàsica de l'Estat, la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic, quan a l'apartat 2 de l'article 56 diu que les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de feina a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials de manera que es garanteixi el dret del ciutadà a ser atès en la llengua que sol·liciti, sempre que sigui oficial en el territori. Es tracta, per tant, d'assegurar la satisfacció correcta dels drets lingüístics que es reconeixen als ciutadans en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Per tant, entenem que qualsevol lloc de feina, si l'ajuntament així ho considera, és susceptible d'incorporar el coneixement imprescindible de la llengua pròpia de les Illes Balears en els diferents nivells de coneixements en funció de les característiques específiques de cada lloc.

Així entenem també que ho va expressar el Govern en diferents ocasions, en aquest sentit també es bo recordar que vostè, el conseller d'Administracions Públiques, durant la tramitació parlamentària que modificava la Llei de funció pública va explicar a la cambra que, textualment del *Diari de Sessions* i dins el context, que podrem parlar del context, deia: "si un ajuntament considera que tots els seus treballadors públics han de tenir un nivell de català ho pot fer determinant-ho així en la seva relació de llocs de treball, senzillament", deia vostè. I açò es feia dins un context que, si avui pogués aquí, crec que seria prou interessant veure la seva intervenció, el context era el de dir que aquest govern el que volia era donar llibertat -llibertat- a les administracions, en aquest cas locals, per tal que poguessin exercir aquesta autonomia a la qual hem referia abans i poder determinar tots aquells llocs de feina als quals aquell ajuntament considera que sí és imprescindible, que sí és necessari que tinguin aquell requisit de coneixement de la llengua catalana.

És més, ahir durant el plenari ho vàrem poder tornar constatar a través d'una pregunta parlamentària del diputat ahir... alcalde de Manacor, el Sr. Pastor, es posava en evidència que aquest també era el discurs del president del Govern quan a través de les seves visites a les diferents agrupacions municipals del Partit Popular expressava aquesta mateixa idea: llibertat als ajuntaments per tal que puguin determinar que als seus llocs de feina puguin incorporar el requisit, tots aquells llocs de feina. Per tant, aquest era l'esperit i aquesta era la voluntat.

Amb aquest esperit i amb aquesta voluntat amb els quals s'ha de llegir el text finalment aprovat, m'agradaria que ens expliqués com valora, idè ara, que els ajuntaments hagin decidit seguir el procediment que marca la llei i, per tant, revisar la seva relació de llocs de feina i incorporar un per un, justificat un per un, la necessitat del coneixement de la llengua catalana, com valora el conseller que açò es faci, que es tiri endavant i que alguns ajuntaments considerin que tots els seus llocs de feina han de complir, necessiten un determinat nivell de coneixement de la llengua catalana. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, per contextualitzar bé la meua intervenció, també recordaré el marc legal en què ens movem i faré una referència explícita a la modificació de la Llei 3/2007, de funció pública, amb la Llei 9/2012 on la disposició addicional que vostè ha esmentat ja, a la dotzena, disposa que el coneixement de la llengua catalana no serà de manera general un requisit per accedir a la condició d'empleat públic.

Per tant, la llei preveu i regula diverses excepcions que ha esmentat vostè a aquesta regla de manera que, d'acord amb l'autonomia local que s'ha de respectar de cada ajuntament, aquest ha de valorar aquells llocs que, excepcionalment -i vull realçar aquesta paraula: "excepcionalment"- han de mantenir el requisit d'un nivell concret del coneixement del català d'acord amb les seves funcions.

La valoració que en faig, per tant, és de respecte dins aquest context que li he explicat abans cap als ajuntaments que en puguin discrepar. També li he de dir que fins ara la gran majoria d'ajuntaments no han manifestat la voluntat a la qual vostè d'alguna manera ha fet esment en la seva intervenció. Li he de dir que és cert que tal vegada enmig d'un debat un pot fer una declaració poc precisa, espontània i açò pot dur a equívocs, ho puc entendre així perquè també he estat diputat d'aquesta cambra i quan un entra en un debat és difícil a vegades ser tot el precís i tot l'exacte que un voldria ser, però les meves declaracions les ha d'entendre dins el context que li he explicat abans.

La normativa al meu entendre és clara i vostè la coneix perfectament. Només es pot mantenir el requisit en els llocs pels quals excepcionalment -torn a insistir-hi- es determini la necessitat, de manera individual i degudament justificada i motivada, atinent a les característiques concretes d'aquell lloc de feina.

Per explicar, perquè és cert que hi va haver una certa demanda d'informació quan es va aprovar la llei, per explicar la interpretació correcta d'aquesta disposició des de la Direcció General de Funció Pública, Administració Pública i Qualitat dels Serveis s'ha enviat tant als ajuntaments com als consells insulars una carta on s'indica la necessitat que es motivin degudament els llocs de feina que han de comptar amb el català com a requisit, igual que posam a disposició, fora d'aquest termini i fora d'aquesta carta, qualsevol informació que els ajuntaments ens vulguin consultar en benefici de la correcta interpretació de la norma. La norma acota moltíssim tots els llocs de feina, tots, als quals es pot acceptar aquesta excepció: els assessors lingüístics, el llocs d'atenció telefònica, llocs que atenguin l'atenció o informació al públic com a funció principal i llocs on la normativa de funció pública docent ho determini així.

Per tant, són tots aquests els que marquen l'excepció, evidentment se'n pot passar algun, però que tenguim aquesta vocació d'atenció especial, preferent, principal al públic i en funció de la supervisió que es fa des de la conselleria de la legalitat dels acords que prenguin els ajuntaments, s'actua d'una manera o d'altra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. El que em sembla, Sr. Conseller, és que varen passar d'un discurs durant tota la tramitació parlamentària i prèviament a aquesta tramitació, que era el discurs de la llibertat, i ara han passat al discurs de tenir una llei que acota de manera mil·limètrica els llocs de feina als quals es pot incorporar aquest requisit.

Em podria referir una altra vegada a les seves declaracions, però he d'insistir en les declaracions d'altres diputats i representants del Partit Popular que posen de manifest que, efectivament, el discurs del Partit Popular era el discurs de la llibertat, que els ajuntaments tendrien la possibilitat de decidir, d'una manera àmplia, perquè la llibertat... escolti, si hi posam acotacions tan precises la llibertat comença a ser molt esquivada, la llibertat de poder elegir quins llocs de feina... i dins un ajuntament els llocs de feina no són només els d'atenció al públic específicament i de forma especialitzada, sinó de forma general hi ha molts llocs de feina, que sí que atenen al personal d'una manera, no especialitzada, no directa o no quotidiana, però que també forma part de la seva feina. Aquest era el discurs.

És cert que vostès s'agafen ara a la lletra i la lletra diu el que diu i la carta a la qual ha fet referència diu les excepcions i després diu: "al marge d'aquests supòsits -d'aquestes excepcions- només es podrà establir el requisit -per tant, obre- d'un nivell de català als llocs pels quals excepcionalment es determini d'una manera individual i degudament justificada i motivada ateses les seves característiques concretes". Va reforçant cada vegada més el caràcter d'excepcionalitat enfront de la possibilitat que un ajuntament pugui determinar que per tots o molts dels seus llocs de feina és necessari el coneixement de la llengua catalana, perquè també han de reconèixer -i crec que vostès ho tenien present abans i ara ho han oblidat- que en allò que és el dret de l'accés a la informació pública... forma part, no sé si dir del perfil o de l'obligació del treballador públic, garantir l'accés a la informació pública, de tots els treballadors, aquesta és una obligació de tots els treballadors. Una altra cosa és que l'Administració gestioni de manera especialitzada i de manera específica aquella atenció al públic, però la immensa majoria, per no dir tots els treballadors públics, tenen en darrer terme en algun moment de la seva tasca l'atenció, la recepció, haver d'explicar qüestions concretes que un ciutadà reclama. Em referesc a un arquitecte, em referesc a un policia local, em referesc a multitud de càrrecs que té un ajuntament, és cert que no estan dins l'oficina d'atenció al públic, però vostès tampoc no ho diuen. Vostès no varen dir que el requisit seria només per a l'oficina d'atenció al públic, diuen

per a aquells que tenen com a funció, cada vegada més excepcional, però la informació, idò jo li dic: els ajuntaments, molts dels ajuntaments, consideren que la tasca d'informar al públic és una tasca inherent a la del treballador de forma genèrica.

La veritat és que crec que l'aplicació de la llei que fan ara i els arguments que exposen ara més no posen més que de manifest aquest canvi, aquest tomb de la posició que tenia el Partit Popular o el Govern quan va iniciar aquesta tramitació. I crec que el més lògic seria reconèixer que açò s'ha produït, que aquest canvi s'ha produït dins el Govern, que aquest canvi de posició s'ha produït i caldria tal vegada explicar per què s'ha produït aquest canvi perquè si no, haurem de recórrer fins i tot a declaracions de persones importants i representatives dins el Partit Popular que verifiquin que aquesta no era la intenció i a més també la podem trobar reflectida, aquesta intenció, al programa del Partit Popular. El programa del Partit Popular deia que eliminaria el requisit de la llengua catalana, però ho deia amb aquesta limitació de la llibertat als ajuntaments?, no. Ho tornava a posar al costat de "donar llibertat".

Jo m'he perdut en la llibertat aquí, no la trob per enlloc i l'únic que trob són restriccions i a més a més coaccions als ajuntaments, coaccions en el sentit d'informar-los de manera reiterada que van per mal camí, aquest ajuntament, que el requisit és restrictiu a més no poder i que s'ha de complir la llei. És clar que s'ha de complir la llei!, però hi havia un marge que vostès havien exposat que és l'esperit i la voluntat de la llei que a l'exposició de motius també en queda constància, que s'ha perdut. L'exposició de motius s'ha perdut en aquesta llei, en aquesta interpretació i aplicació de la llei.

Vostè em podrà dir que vaig equivocat, em podrà dir que no hi ha hagut un tomb, però si no... jo no entenc, no puc entendre, les interpretacions de gent del Partit Popular, les interpretacions i allò escrit abans de la tramitació de la llei i el que avui es diu i es fa a l'hora d'aplicar la llei per part del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, restriccions mil·limètriques, no, perquè la llei dóna una capacitat de maniobra, un marge, a vostè li agradarà més, uns altres pensaran que és menys, però dóna una capacitat de maniobra per tal que els ajuntaments puguin plantejar, puguin proposar quines són les places que han de tenir el requisit per tal de poder-la treure.

El que no hem de perdre de vista és que el denominador comú ha de ser una atenció preferent, principal, directa amb el ciutadà i dins aquesta flexibilitat que dóna aquesta lectura, la direcció general o el Govern actua en conseqüència ben igual que actuen en conseqüència els diferents ajuntaments.

Per tant, dins aquest marc li he de dir que es respectaran les propostes dels ajuntaments que compleixin, que no surtin d'aquest marc que li acab d'assenyalar que és el que estableix la llei.

Li puc assegurar que s'estudia cas per cas, perquè és la nostra obligació d'alguna manera supervisar que els acords plenaris compleixin amb allò que diu la Llei de funció pública en aquest sentit.

Per tant, li puc dir que és legal aprovar les places que estiguin dins els supòsits que marca la Llei 9/2012, que és legal sol·licitar que el Govern modifiqui la llei perquè el català torni a ser un requisit com ha fet l'Ajuntament de Manacor, que no deixa de ser un prec, m'entén?, l'Ajuntament de Manacor el que ha fet ha estat un prec, no ha fet res il·legal, ha demanat. És legal aprovar excepcions concretes a places que haurien de tenir el català per les seves circumstàncies excepcionals. És il·legal adoptar acords per part dels plenaris contraris a la llei. És il·legal publicar la convocatòria d'una plaça concreta amb els requisits que hi havia abans d'aprovar la llei i, per tant, sense eliminar ni justificar el requisit del català. Es podria entendre com a frau de llei aprovar llistats de totes les places posant en totes que són individualment d'atenció al públic, perquè d'alguna manera l'excepcionalitat passa a ser norma, es converteix en norma i supòs que convindrà amb mi que... açò d'alguna manera es podria interpretar en aquest sentit.

Per tant, Sr. Diputat, acab ja la meua intervenció, dins la capacitat de maniobra, dins la flexibilitat que estableix la llei el Govern està a disposició dels ajuntaments per tal de donar-los la capacitat de maniobra, la llibertat que se'ns demandi dins aquest marc.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 6757/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Maó.

Per formular la pregunta RGE núm. 6757/12, relativa a Maó, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta mateixa llei que ara esmentàvem, la Llei de funció pública, modificava... la modificació de la Llei de funció pública modificava -jo diria que d'una manera no massa transparent en el sentit que m'hagués semblat lògic no fer-ho dins aquest context- un eix vertebral, l'eix vertebral de la nostra toponímia.

Abans, la Llei de normalització deia a l'article 14 que els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana i ara diu, al punt 1, que els topònims de les Illes Balears poden tenir com a forma oficial la catalana o la castellana i la catalana conjuntament. També diu, però, al punt 2, amb l'acord previ, "això serà així amb l'acord previ del ple de l'ajuntament corresponent, el consell insular respectiu amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears ha de determinar els noms oficials dels municipis", per tant amb la participació de l'Universitat, amb l'aprovació inicial de l'ajuntament i l'aprovació del consell insular respectiu.

Lògicament no tornaré repetir els arguments que en el seu moment ja vàrem exposar pels quals pensam que aquesta és una decisió errònia, equivocada i que va en contra de la llengua i la cultura del país i contra, crec que també, les raons de la Universitat de les Illes Balears a la qual lògicament, ja hem dit reiterades vegades, no entenem que no es consultés en una qüestió tan essencial i tan fonamental com aquesta.

La realitat és la que és, i vostès han canviat un criteri central de la nostra toponímia a través d'una modificació legislativa que res no tenia a veure amb ella... o si hi ha alguna cosa a veure, ja li he dit altres vegades, l'única semblança que hi trobava era la persona del Sr. Conseller perquè altra semblança no veiem entre una fotografia i l'altra.

El més sorprenent però de tot açò és que una vegada aprovada una norma amb els nous criteris toponímics i nous procediments per oficialitzar la versió castellana del topònim, pràcticament l'endemà l'Ajuntament de Maó, sense complir la llei, l'article 2, el procediment que estableix la nova llei, oficialitzi *de facto* la versió Maó-Mahón de la ciutat, ho fa així a través d'una circular evitant un acord de plenari, un informe de la Universitat i un acord del consell insular, en una circular que diu, en castellà: "*proceda la inmediata sustitución de todos los impresos elaborados informáticamente en versión correcta*", en *versión correcta*, ja tenim una altra manera també de referir-nos a cadascun dels idiomes.

Deia que és sorprenent per molts de motius, però el més clamorós és que sigui l'Ajuntament de Maó, a més a més del qual vostè és regidor, que incompleixi en aquest cas o s'abstengui, si m'ho deixa dir així, utilitzant el terme que vostè ha utilitzat abans, sigui tan flexible ara a l'hora de vigilar el compliment de la llei per exemple en aquest ajuntament al cas de la toponímia. A Maó s'ha actuat com si *de facto* la nova llei de la funció pública oficialitzàs els noms en castellà, cosa que és falsa, i a més, vostè en reiterades ocasions ho ha dit i s'ha preocupat d'aclarir-ho.

La nova llei deixa clar que la versió catalana, d'una ciutat en aquest cas, sempre serà oficial, però que a partir d'ara aquesta versió catalana podrà venir acompanyada d'una versió castellana si se segueix, si es compleix el punt 2 de l'article 14 de la llei. No fer-ho així entendrà que és un incompliment de la llei, no és complir la llei, no és ser estricte amb allò que diu la llei, i no em sembla una forma d'actuar correcta, la qual la conselleria també hauria de vigilar.

Pensa el Sr. Conseller recórrer la decisió de l'Ajuntament de Maó com ho ha fet amb aquests ajuntaments que han incorporat el requisit quan, segons vostès, no toca, no han seguit el procediment o no han justificat una per una, o no han justificat de forma vinculada aquesta necessitat d'atenció al públic, etc.? Ho faran?

Entendrà que la qüestió del topònim en aquest cas és una qüestió -de Maó- és una qüestió no sé si dir que fosca. El compromís, i vostè ho sap perquè va participar de forma intensa en el programa electoral del Partit Popular i de l'actual alcaldessa, és que faria una consulta entre -i digui'm si vaig equivocat- entre Maó-Mahón i Mahó -amb hac- Mahón, una consulta que a la llum de la nova llei no és possible. No es pot posar a consulta la versió catalana de la ciutat, només, en tot cas, la inclusió o no de la versió castellana. Per tant és difícil d'entendre tot aquest caramull de qüestions contradictòries que curiosament en aquest cas no compleixen allò que era tan sagrat com era el programa electoral.

I és que en el fons jo crec que el debat de rerafons continua essent el mateix, el debat és sobre el valor que s'atorga a la llengua catalana entre aquells que pensam que ha de ser la llengua d'ús habitual, normal, preferent, si m'ho permet dir en aquest context no jurídic, pròpia, diu l'Estatut d'Autonomia, i els que neguen la seva territorialitat exclusiva a les Illes Balears, que constatem d'una forma diària i, deixi'm que hi torni a insistir, el darrer avantprojecte que ha arribat a les nostres mans, el del sector públic audiovisual, parla de dues llengües pròpies. Ja està bé que hi hagi consellers i diputats que tinguin dubtes llengües pròpies en el seu ús privat personal, però no en una llei, no en un avantprojecte de llei, i l'avantprojecte de llei del sector públic instrumental parla de dues llengües, no oficials, pròpies. Aquesta és una constant, ja li ho vaig dir un dia, és una constant que el Partit Popular ha alimentat en tot aquest debat.

El debat, per tant, jo crec que el fons és senzill: o el català és la llengua pròpia oficial de la comunitat autònoma amb la qualitat de llengua preeminent, o el català serà una llengua marginal a favor de la preferència de la llengua castellana, en el qual totes dues he dit i reiter que tenen el mateix valor, el mateix reconeixement, i fer un menyspreu a alguns dels idiomes, sigui quin sigui, em sembla absolutament ridícul.

La nova norma de funció pública i de regulació lingüística aposta per aquesta segona visió, de marginació de la llengua catalana, i per açò alguns defensam recuperar aquell consens de 1986. Ningú no imposa res, es tracta només d'introduir la possibilitat que qui vulgui pugui utilitzar també la versió en castellà. Li sonarà perquè són paraules textuais seves: ningú no imposa res, es tracta només d'introduir la possibilitat que, qui vulgui, pugui utilitzar també la versió en castellà. És a dir, que la nova oficialitat castellana assolida tal com marca la llei és la que possibilita un ús oficial; no hi ha un ús oficial possible, per dir-ho d'una altra manera, sense el compliment de la llei. Per tant la circular de l'Ajuntament de Maó en què ordena que s'insereixi Maó-Mahón en el logotip, en el seu ús habitual, tot i que no sigui, que en tenguí jo constància, un decret i una aprovació de plenari, de plenari sé cert que no, no s'ajusta al procediment que vostès mateixos havien marcat.

A mi m'agradaria saber si a la conselleria serà igual de rigorós en el compliment de la llei amb aquells ajuntaments que han incorporat el requisit i vostès consideren que no ho han fet de forma correcta i amb l'Ajuntament de Maó, que ha incorporat un topònim en castellà sense complir el procediment que hi ha establert a l'article 2, en el punt 2 de l'article 14 de l'actual llei de normalització lingüística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, quan vostès parlen de transparència en la tramitació de les modificacions de la llei sempre empr el mateix símil: quan vostès fan modificacions, quan vostès tramiten lleis són absolutament transparents; quan ho fa el Partit Popular amb el procediment reglat i taxat que marquen les lleis, tot són ombres de dubte sobre el procediment i sobre el contingut final. Ho repetiré tantes vegades com faci falta, perquè vostès empen una vara de mesurar diferent en funció dels seus interessos o dels altres.

Ho he dit diverses vegades, també: quan es toca el bloc normatiu d'un conjunt de lleis s'ha de fer pertot, i l'article 14, que fa referència a la toponímia, entra dins aquest bloc normatiu; és a dir, que excepcionalitat, interessos espuris, cap ni un.

Que sigui una decisió contra la llengua del país? Idò què vol que li digui? Idò no, no. Vostè ha llegit bé la llei? Diu que tots els topònims han de ser, com a mínim i sempre, en català. Açò deu ser un atac furibund a la llengua del país, deu ser un atac furibund. Ho és? Idò dec tenir un sentí comú diferent dels altres. El que sí deim és que pugui ser oficial en aquells ajuntaments que ho decideixin, el seu topònim en castellà. Açò és un atac furibund contra el català? No, crec que és donar igualtat d'oportunitats... No, es dóna preferència als topònims en català damunt el castellà, però per què s'han de titllar d'"aoficials", extraoficials, al·legals, topònims en castellà que tenen un ús normal i corrent a determinades poblacions? Jo no hi estic d'acord, crec que no és una bona idea, crec que és una forma de marginal, crec que és una forma de posar un penjament a unes determinades idees i crec que açò no és bo.

Jo entenc que vostè vulgui obrir aquí avui un debat en aquesta seu parlamentària, en el Parlament de les Illes Balears, un debat que correspon a l'Ajuntament de Maó; ho entenc perquè a les darreres eleccions vostès van perdre els dos regidors que tenien en aquest ajuntament i avui en dia aquest debat institucional no el poden tenir a la seu de la casa consistorial, i entenc perfectament que vostè vulgui obrir aquest debat aquí, perquè és l'única oportunitat que té, és l'únic altaveu que té per tal de transmetre aquest debat, un debat que em sap greu perquè els diputats d'aquesta comissió se n'aniran pràcticament amb un doctorat de toponímia maonesa, perquè crec que comparesc en aquesta casa quasi cada setmana per parlar del mateix, però, bé, com que almanco m'agrada la història i gaudesc, i m'encantaria sincerament mantenir un debat en profunditat amb vostè i amb qui sigui sobre aquesta qüestió, idò el podem mantenir quan vostè vulgui, però crec que no és el

moment ni és el lloc, perquè fins i tot qualcú podria pensar que estem en un debat -perquè vostè és de Ciutadella, jo som de Maó- qualcú podria pensar que estem dins la dicotomia eterna que tenim a la nostra illa; qualcú ho podria pensar, jo no ho pens i estic segur que vostè tampoc però, clar, hi ha llibertat per fer lectures en aquesta vida, i jo no voldria que es fes aquesta lectura que vostè, encetant aquest debat, pot provocar. Per tant crec que no és bo.

Miri, la cooficialitat és cert que la duia el programa del Partit Popular de Maó, la du, la cooficialitat dels noms. És cert que la fórmula Maó guió Mahón va en consonància amb la nova legislació, hi va. És cert, per tant, que aquesta proposta va en coherència amb el que diu la llei, no anam contra la llei, no es va contra la llei. Per altra banda a Maó, almanco a Maó, és una qüestió que es veu amb total normalitat, total, total normalitat, tret de grups que no pensen com la majoria de la població, perquè allò normal és la coexistència, l'ús oficial, legal, dels dos noms, açò és el normal, i l'ajuntament al meu entendre va en la línia del que diu la llei. Li he de dir que l'ajuntament dia 31 del 7 va iniciar l'expedient de cooficialitat, és a dir, que el procés legal està absolutament iniciat, i en breu, en brevíssim temps es procedirà a l'aprovació de la cooficialitat dels dos topònims.

I quan vostè em diu..., bé, que m'acusa, bé, a mi no, a l'Ajuntament de Maó, d'incomplir la llei, escolti, és que vostès són els camps de l'incompliment de la llei. Vostès van estar vint anys emprant un topònim que no era oficial, vint anys, Sr. Diputat!, vint anys emprant un topònim no aprovat pel ple!, i ve aquí a dir-me que l'Ajuntament de Maó no ha aprovat quan ha iniciat l'expedient per a la cooficialitat del nom, i ve aquí vostè a dir-me, a mi, a donar-me una lliçó de legalitat, quan vostès durant vint anys van estar... un topònim que no va ser tramitat oficialment? Vostè?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, sí, sí. Bé, en primer lloc no som de Ciutadella, em sap greu; som de Ferreries i per tant estic a mig camí. Per tant em sembla..., bé, absurd jugar a la polaritat, que entendrem els menorquins, però que és absolutament ridícula.

I lliçó ni una, ni una. Però jo repetiré el que vostè diu: la llei s'ha de complir, i no em desvii l'atenció. Si la llei s'ha de complir, s'ha de complir per tots els ajuntaments, i ara és vostè qui té la responsabilitat d'haver de vetllar perquè es compleixi per tots els ajuntaments. Vostè ja ha explicat els motius, el perquè s'ha dirigit a algun ajuntament, fins i tot apel·lant a alguns acords que aquell ajuntament havia pres en relació amb el requisit de coneixement del català i a la revisió de la relació de llocs de feina. Molt bé. Jo el que li deman és si aquest mateix rigor, si aquesta mateixa exigència, l'aplicarà a l'Ajuntament de Maó en el compliment de la mateixa llei quant al topònim. Jo no li dic que vostès han iniciat el tràmit; perfecte, molt bé, però no hauria de ser al revés?, o és que m'he perdut? No haurien d'haver iniciat el tràmit per incorporar la versió castellana del topònim?

Jo no li negaré que aquesta és la llei que hi ha. A mi no m'agradarà, jo no hi estaré d'acord, però és la llei que hi ha, efectivament, no li ho he qüestionat, jo és que no li he qüestionat que aquesta sigui la llei que hi ha. Insistesc, pens que no és correcta, no fa un favor a la nostra llengua, però..., és un debat en què no entraré. Aquesta és la llei, jo li deman pel compliment de la llei. On és el compliment de la llei a l'Ajuntament de Maó en l'aplicació del topònim?

I vostès em diran que és una circular i no era... Miri, la Llei municipal de règim local diu a l'article 10: "Cada municipi s'identifica pel seu nom oficial". En aquests moments el nom oficial és Maó, i en aquests moments l'Ajuntament de Maó s'identifica amb un altre nom que és Maó-Mahón. Bé, simplement, clarament hi ha un incompliment, i m'agradaria que vostè fos igual de rigorós. Abans de venir, perquè em podia sobtar i tot, però no, he mirat que a la llista de municipis, en el règim d'entitats locals del Ministeri de Política Territorial, que és on s'ha d'inscriure la nova versió, hi havia Maó, i efectivament, hi continua havent Maó. El nom oficial és Maó, i la Llei municipal de règim local diu que les municipis s'identificaran amb el seu nom oficial. Jo l'únic que li deman és que sigui igual de rigorós amb Maó que amb la resta de municipis que han decidit aplicar i incorporar el requisit de català a la seva relació de llocs de feina.

I miri què li dic: jo som, i vostè ho sap, dels que pens que el topònim hauria de ser Maó i dels que pens que la relació de llocs de feina hauria d'incorporar a tots el requisit de català, però jo en aquest moment el que li estic qüestionant és que no apliqui el mateix nivell de rigor i d'exigència a tots els municipis, i que Maó sigui una excepció en aquest cas. I vostès faran el que voldran fer, efectivament, tenen la legitimitat i ho faran, i ho poden fer perquè la llei així els emparat, incorporar el nou topònim; és que no ho pos en dubte, no hi estic d'acord però no ho pos en dubte, és així. Però el que li qüestion és que el procediment no s'ha seguit, i açò vostè no ho ha volgut tractar.

S'ha seguit el procediment?, s'ha complert la llei? Per la seva resposta i per la seva intervenció entenc que no, però m'agradaria que m'ho deixés clar. Si no s'ha complert la llei què pensa fer el conseller d'Administracions Públiques?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de contrarèplica, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Miri, precisament va ser un regidor de Ferreries el que va canviar el topònim després de vint anys. Després de vint anys d'il·legalitat, d'al·legalitat...

(Remor de veus)

No, no, ho dic per incidir en la coherència que vostè em demana. Després de vint anys, després de vint anys d'emprar un topònim que no estava legalitzat, després de vint anys va haver de venir un regidor de Ferreries, com vostè, i oficialitzar-lo. Bé, no ho sé. D'acord?

Miri, Sr. Diputat, l'Ajuntament de Maó compleix i complirà la llei, n'estic segur, n'estic seguríssim, i ja li he dit que l'expedient està obert des de dia 31 de juliol d'enguany, i li puc assegurar que serem més rigorosos que vostès, molt més rigorosos que vostès, que durant vint anys van estar emprant un topònim de forma totalment al·legal i fora de l'ordenament d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia volem agrair la presència del Sr. Conseller d'Administracions Públiques i dels seus acompanyants.

II. Proposició no de llei RGE núm. 6494/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a desplaçaments de l'Audiència Provincial a les illes menors.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 6494/12, del Grup Parlamentari Popular, relativa de desplaçaments de l'Audiència Provincial a les illes menors. Per tal de defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Miguel Jerez, per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Aquest diputat pren la paraula per defensar una proposició no de llei dirigida a aquesta comissió i al Govern de l'Estat, en definitiva, per intentar pal·liar i corregir déficits, déficits que es vénen manifestant a l'administració de justícia de la nostra comunitat autònoma de les Illes Balears. Com diu i com recull la nostra proposta, que hem redactat amb molt de seny i sentit comú, entenc jo, el que es proposa és que l'Audiència Provincial es desplaci amb més freqüència, amb moltíssima més intensitat de com ho fa a les illes de Menorca i al partit judicial d'Eivissa i Formentera.

Hem detectat, efectivament, que hi ha una reducció de la freqüència en els desplaçaments. Com saben vostès de dues sales del penal que té l'audiència, una d'elles, dues seccions, perdó, una centra exclusivament la seva activitat a l'illa de Mallorca, i l'altra secció el que ha fet és rebaixar la seva intensitat, la intensitat dels assenyalaments precisament a l'illa de Menorca i al partit judicial d'Eivissa i Formentera. Aquesta és una circumstància que de forma inevitable té conseqüències i provoca molèsties i despeses afegides a lletrats de les illes menors i als processats que han d'acudir a les vistes que se celebren a l'illa major, a l'illa de Mallorca.

No hi ha cap dubte que aquesta circumstància deteriora un servei públic més a les nostres illes i per extensió, provoca una realitat que discrimina i que pateixen, com dic, les illes menors. I això no ho dic jo, sinó que això també ha estat reconegut en certa manera pels mateixos afectats de l'administració de justícia, lletrats, procuradors i també col·legis professionals.

Però això no és tot, en moltes ocasions si això és susceptible de provocar aquestes discriminacions, també és susceptible d'afectar de forma sensible a la defensa dels afectats. I per què dic això?, perquè aquelles persones que no tenen recursos econòmics per poder contractar un advocat i han de recórrer a la justícia gratuïta, en moltíssims casos, o quasi tots els casos, el lletrat és de l'illa de Mallorca, sempre i quan la vista està assenyalada a l'illa de Mallorca. Per tant, es perd relació, es perd contacte amb el lletrat que no té possibilitat de reunir-se amb el seu client, amb el seu afectat en particular, per estudiar amb profunditat la causa i, per tant, es crea o es susceptible de crear-se una situació no volguda i on la defensa no és que perilli, però sí que es podria preparar amb molta més rapidesa si el lletrat fos a la mateixa illa que el propi administrat de la justícia, ja que, evidentment els advocats d'ofici no tenen assignació pròpia per poder desplaçar-se a altres illes, on se celebren precisament els procediments, que és el cas de l'Audiència Provincial.

En qualsevol cas, sigui com sigui i també ho recull la nostra proposició no de llei, també ha estat el Col·legi d'Advocats el que ha elevat queixes, el que ha manifestat que efectivament es produeix una discriminació i que ells també són part perjudicada. S'han elevat queixes al President del Tribunal Superior de Justícia també en aquest sentit. I és també aquest òrgan, el Tribunal Superior de Justícia el que també reconeix aquest fet, ho reconeix a la memòria anual de l'any 2011, on atribueix aquesta qüestió no normal del funcionament de l'administració de justícia, com a conseqüència d'una sobrecàrrega de feina.

Diu exactament la pàgina 23 de la memòria anual: *“existe un dato objetivo que aconseja la inmediata creación de otra sección, cual es la insularidad, que obliga a continuos desplazamientos de las secciones penales a Ibiza y a Menorca”*. No és només això, no és només que es reconegui de forma expressa a la memòria anual del Tribunal Superior que això és un dèficit, sinó que el mateix president del Tribunal Superior que també eleva una queixa, o un escrit millor dit, al Consell General del Poder Judicial, proposant una sèrie de mesures, que també es contemplen a la memòria, per tal de pal·liar aquest dèficit en la tramitació d'assumptes i demanant en certa manera que es creï la secció sisena, de manera que es puguin accelerar totes aquelles qüestions que en aquest moment estan retardades per una o una altra qüestió.

Demana el president del Tribunal Superior de Justícia la creació d'una secció sisena a l'Audiència Provincial per *“aligerar -diu- la carga en los desplazamientos y repartirse entre tres y no entre dos el trabajo”*. Nosaltres amb això estaríem absolutament d'acord, sempre i quan -sempre i quan- aquesta secció es dediqués exclusivament a qüestions relacionades o que són objecte de substanciació a les illes menors. Crear una secció sisena per alleugerir càrrega als jutjats, exclusivament a l'illa de Mallorca, crec que és susceptible de continuar a les illes menors amb el mateix dèficit.

Per tant, el que estic dient aquí és que hauria de ser possible que ens començàssim a plantejar si la creació d'una nova secció dins l'Audiència Provincial encarregada exclusivament de qüestions que substancien les illes de menors, sigui l'illa d'Eivissa, de Formentera o de Menorca.

I dit això, poca cosa més em queda per afegir. Hem redactat aquesta proposició amb l'esperit que el Ministeri de Justícia ens escolti i sigui rebuda la nostra petició i aquest dèficit es corregeixi de forma immediata. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. S'ha presentat una esmena a la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. He de dir que amb el contingut general de la proposició no de llei hi estam d'acord i li donarem suport. Així i tot, el nostre grup no l'hagués redactat així com s'ha exposat i intentaré explicar el motiu.

A l'exposició de motius es posa de manifest una situació de desequilibri interterritorial, entre territoris i intracomunitari dins la mateixa comunitat, de tractament discriminatori i perjudicial per a Menorca, Eivissa i Formentera, i de tractament igualitari i no equitatiu entre els ciutadans de les illes. Ens tracten de forma igual en allò que som diferents. Aquesta idea el nostre grup l'ha defensada reiterades vegades en aquesta comissió i en ple, arran d'altres aspectes, com per exemple el desplaçament de l'executiu autonòmic, localitzat i centralitzat a Mallorca, a la resta d'illes. També de l'efecte que tenia aquesta visió centralista sobre els ciutadans, entitats, empresaris, etc., cada vegada que volien comunicar-se amb el Govern. Ja he dit i tindrem l'oportunitat de tornar-ho debatre, que apostam pel desenvolupament estatutari, en el sentit de què els consells siguin més executius i rebutjam de forma genèrica les fórmules basades en delegacions administracions o de govern. Ara per ara, vista l'estructura administrativa i de govern, reclamam que el Govern sigui més àgil, més sensible, més resolutiu a l'hora de desplaçar-se a Menorca, Eivissa i Formentera, per respondre les sol·licituds dels ciutadans i institucions.

Dit açò -i retorn al contingut de la proposició-, en aquest sentit coincideix l'esperit i l'exposició de motius de l'actual proposició, la proposició que debatem i, per tant, lògicament coincideix amb el nostre criteri. En tot cas em sorprèn que no sempre aquest criteri s'apliqui a tots els àmbits. I allò que reclamam al Govern, ho reclamam, avui, traduït a l'estructura judicial, a l'Audiència Provincial.

Dit açò, per tant, evidentment feim extensiva aquesta visió al poder judicial. I efectivament, pensam que l'Audiència Provincial té l'obligació de vetllar perquè a un menorquí, eivissenc, o formenterer li costi el mateix que a un mallorquí tot el procés derivat d'un procés judicial. La justícia serà justa si és igual de justa per a tothom, evitant l'efecte discriminatori de la insularitat. I el més just i adequat, entenem nosaltres, és que com es diu a l'exposició de motius, els judicis de l'Audiència Provincial que afecten processats de les illes que no són Mallorca, se celebrin a cada illa de l'afectat. O es desplacen els funcionaris i magistrats o es desplacen processats i advocats, però s'ha de garantir un tractament igual per a tothom. Apostam però per la primera proposta, molt més justa -em sembla- i molt més adequada en tot allò que suposa i es deriva d'un procés judicial.

Tot i açò, reiteram la contradicció que ens sembla que hi ha i que el Partit Popular ha posat en evidència en proposicions no de llei que ha presentat el nostre grup o altres grups, en les quals es demanava també aquesta visió descentralitzada i d'atenció a les illes -deixin que ho digui amb aquest adjectiu- perifèriques, amb tot el pes crític i polític que té utilitzar aquesta referència, que és vigent, que s'aplica i que sofrim cada dia, en contra d'allò que diu la Llei del bon govern i de la bona administració quant a l'accessibilitat a l'executiu autonòmic que qualsevol ciutadà hauria de tenir també des de les illes que no són Mallorca.

Nosaltres hem presentat una nova redacció que va en un doble sentit. Per una banda, en el sentit de centrar, d'explicar la discriminació sobre els administrats i no sobre els professionals, sobretot. I també eliminar la referència a "illes menors". Al nostre grup no li agrada que es faci la referència de Menorca, Eivissa i Formentera com a "illes menors", no ens sembla apropiat, perquè "menor" és un adjectiu i un adjectiu, a part d'imprecís, que descriu un grup pel fet de ser d'una illa d'una superfície menor a l'altra, en aquest cas Mallorca, que s'utilitza com a centre de referència. I dic imprecís també perquè illes menors ho són, o ho podrien ser, ho són, Menorca, Eivissa i Formentera, i jo em deman s'està referint a Formentera en tota aquesta exposició de motius i la resolució? De fet fins i tot, i abans d'entrar en comissió ho mirava, algunes guies turístiques encara trobam que fan una descripció la veritat molt mediocre de la nostra comunitat i diuen que les Illes Balears són un arxipèlag format per tres illes majors: Mallorca, Menorca i Eivissa, i dues menors: Formentera i Cabrera.

En qualsevol cas, la referència "menor" em sembla equívoca, inadequada, injusta, estic segur que alguns la trobarien especialment injusta, a més "menor" és una referència històrica i etimològica que fa referència a Menorca, com la Minorica de les Illes Balears, per tant, no ens sembla adequat i políticament nosaltres lògicament no ho podem acceptar.

Torn a insistir, estam absolutament d'acord amb la filosofia, amb el contingut, amb la idea, creim que hauríem de suavitzar la referència, en concret a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera i referir-nos més específicament al nucli de la discriminació que creim que són els ciutadans, els administrats, els afectats per un procés judicial, en aquest cas a través de l'Audiència Provincial. Però la nostra voluntat -insistesc- és de donar suport a la idea, a l'objectiu i que la resolució pugui ser coincident amb l'objectiu que pretén aquesta proposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Ara torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, intentaré no ser reiterativa en algun dels arguments que ja s'han exposat per part dels portaveus dels altres dos grups parlamentaris. El nostre grup també està d'acord amb la filosofia de la proposta que fa el Grup Popular respecte els desplaçaments de l'Audiència Provincial a les illes, fins ara només s'ha desplaçat a les illes d'Eivissa i de Menorca. Estic d'acord amb l'esmena presentada pel PSM-Iniciativa i Més per Menorca, perquè crec que millora la redacció, si bé, per ser rigorosos -i aquest seria un altre debat- a aquesta esmena es parla del desplaçament a Eivissa, Formentera i Menorca, a mi me sembla fantàstic, però tot això és un brindis al sol perquè no només no apunta cap aquí aquests desplaçaments, sinó tot el contrari. Formentera a dia d'avui ni tan sols és partit judicial, a mi em sembla fantàstic que l'Audiència Provincial es desplaci a Formentera, no ha passat mai en la història, i crec que el primer que hauríem d'aconseguir, tal vegada en algun desplaçament molt puntual, per a algun cas en concret, però no desplaçaments periòdics, com sí se fa en el cas d'Eivissa i de Menorca. Ho dic per ser mínimament rigorosos. Una altra cosa és la voluntat política, que compartesc plenament. En el cas de Formentera el primer que hauríem d'aconseguir és la creació del jutjat de primera instància i instrucció. És una reivindicació històrica i crec que plenament justificada, però ni ara, ni a l'anterior legislatura, ni a les anteriors això de moment no s'ha aconseguit, a pesar que la voluntat política sempre s'ha manifestat a favor de la creació d'aquest jutjat de primera instància i instrucció, però bé, la PNL que veim aquí parla dels desplaçaments de l'Audiència Provincial de les Illes Balears a la resta d'illes.

Com dic, nosaltres hi estam plenament d'acord i supòs que donat que tot això és un tema econòmic, no té altra explicació que a dia d'avui es redueixin aquests desplaçaments, com dic, és un tema econòmic, vull suposar que ara que s'estan tramitant els pressuposts generals de l'Estat en el Congrés dels Diputats, el portaveu o el Grup Popular en el Parlament de les Illes haurà traslladat les esmenes oportunes als nostres representants, diputats i senadors, com a mínim del Grup Popular que és qui fa la proposta, perquè divendres, si no record malament, acaba el termini per presentar esmenes en el Congrés i supòs que veurem aquesta esmena en el Congrés dels Diputats per part del Partit Popular i ben segur que els col·legues del Sr. Jerez, tant el Sr. Sala, senador per Eivissa i Formentera, com Sr. Fajarnés deuen tenir l'esmena preparada, perquè si no es trobam que cada

setmana aquí que el Grup Popular fa proposicions no de llei molt lloables, jo crec que el nostre grup li ha donat suport a quasi totes, però tot això és un brindis al sol, si el Partit Popular que, a més de governar a les Illes Balears, governa a l'Estat, no presenta aquesta esmena als pressuposts generals de l'Estat, perquè ara precisament és el moment. El termini acaba divendres, si això passa, es veurà que aquesta és una voluntat real de millorar l'administració de justícia, o la justícia com a mínim entre les illes, en cas contrari tot això, Sr. Jerez, em sap greu dir-li, és un brindis al sol.

De totes formes, el meu grup li donarà suport i -com deia- m'agradaria saber com queda el text o la proposta definitiva en el cas que el Grup Popular admeti l'esmena presentada pel Grup del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar? Per fixar la posició i assenyalar si accepta l'esmena té la paraula per part del grup proponent el Sr. Miguel Jerez per un temps de cinc minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc celebrar la coincidència en el fons de la qüestió i sobretot en l'impuls d'aquesta proposició no de llei presentada pel meu grup parlamentari, independentment dels retrets, que no han estat pràcticament cap que avui s'han posat de manifest en aquesta comissió. Per tant, crec que coincidim en tot i pràcticament podem aprovar o aprovarem aquesta proposició no de llei, amb un assentiment total.

En relació amb l'esmena que ha presentat el PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, la rebem també amb molt d'entusiasme, com no pot ser d'altra manera, i després d'haver-la vist, haver-la valorat i haver-la escoltat per part del portaveu corresponent, estam disposats a acceptar-la no sense matisos. Crec que és important extreure la filosofia d'aquesta esmena, d'aquesta proposta que ens fa, que és pràcticament la mateixa que la nostra, però li proposaria incorporar a la que nosaltres presentam o substituir a la que nosaltres presentam "illes menors" per "Formentera, Eivissa i Menorca", de tal manera que l'esperit es recull de la mateixa manera i substituir "menors" per les illes en particular. Crec que així quedaria molt millor redactada la proposta i crec que l'esperit en ambdós casos queda perfectament definit.

En segon lloc i en relació amb la intervenció de la diputada Sra. Costa, he de dir que, efectivament, i aquest portaveu ho ha fet en més d'una ocasió, reivindicar un jutjat de primera d'instància a l'illa de Formentera, crec que és una qüestió que ens uneix, no ens separa, tot el contrari, s'ha manifestat al llarg de molt de temps en aquesta comissió, s'ha elevat la petició on correspon, però això com saben vostès, significa la modificació de la Llei de planta judicial que encara no s'ha produït ni s'ha materialitzat, però aquí també ens trobarà.

És cert que en escasses ocasions s'ha desplaçat l'Audiència a Formentera. Vostè diu que cap. Jo crec recordar, i ho dic amb la memòria molt lleugera, que en una ocasió sí que és cert que l'Audiència Provincial es va desplaçar a l'illa de Formentera. No vol dir res, això; jo crec que si s'ha de desplaçar per qüestions pròpies de l'illa de Formentera, ho ha de fer amb absoluta freqüència i moltíssima més intensitat, però en qualsevol cas crec que sí que hi ha hagut un cas, si no ho record malament, en què l'Audiència es va desplaçar.

Bé, poca cosa més tenc a afegir i qued a l'espera de la proposta que el meu grup ha formulat a l'hora d'aprovar aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Per tant entenc que quedaria aprovada amb la incorporació de l'esmena... No?

Si vol llegir el text com quedaria, Sr. Jerez...

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, Sr. President. La nostra proposta és mantenir la nostra proposta amb la incorporació del nom de cada illa, Menorca, Eivissa i Formentera allà on la nostra proposta diu "illes menors".

EL SR. PRESIDENT:

Va bé? Molt bé, per tant entén aquesta...

(Remor de veus)

Per tant entén aquesta presidència, considera que aquesta proposició no de llei 6494/12 queda aprovada per unanimitat de tots els grups.

III. Debat conjunt i votació dels escrits RGE núm. 4250/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, pel qual se sol·licita que el president del Parlament, en aplicació de l'article 46 del Reglament de la cambra, adopti l'acord de recaptar la presència del Sr. José María Rodríguez i Barberá, delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre els dispositius dels cossos i forces de seguretat desplegats el passat 28 de maig a Bunyola i, en general, a tota Mallorca, amb motiu de les diverses mobilitzacions ciutadanes de protesta, i RGE núm. 4258/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, pel qual se sol·licita que la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, mitjançant el president del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del delegat del Govern a les Illes Balears, per tal d'informar sobre les mesures policials en els pobles de Mallorca.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació dels escrits següents: RGE núm. 4250/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita que el president del Parlament, en aplicació de l'article 46 del Reglament de la cambra, adopti l'acord de recaptar la presència

del Sr. José María Rodríguez Barberá, delegat del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre els dispositius dels Cossos i Forces de Seguretat desplegats el passat 28 de maig a Bunyola i, en general, a tot Mallorca, amb motiu de les diverses mobilitzacions ciutadanes de protesta; i el RGE núm. 4258/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual sol·licita que la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, mitjançant el president del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del delegat del Govern a les Illes Balears per tal d'informar sobre les mesures policials en els pobles de Mallorca.

Fixació de posicions. Si els sembla bé als grups parlamentaris fariem el debat conjunt d'aquests dos escrits.

Fixació de posicions dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. El nostre grup va presentar, demana a la comissió que aprovi aquesta petició de compareixença en pro, lògicament de la transparència, del delegat de Govern espanyol; en aquell cas era José María Rodríguez, avui recau en una altra persona però amb la mateixa responsabilitat, i per tant també pot donar comptes dels mateixos afers a què es refereix aquesta petició, perquè doni explicacions sobre l'actuació policial durant les protestes ciutadanes contra el president autonòmic, José Ramón Bauzá, a diferents municipis durant els mesos de maig i juny d'enguany, i en especial per explicar per quin motiu es va dur a terme un desplegament policial des del nostre punt de vista tan exagerat, tan innecessari, i també s'hi pot afegir tan car, a diferents municipis, i en concret nosaltres fèiem referència a un cas específic, que és el de Bunyola, que va acabar amb detencions.

Vull recordar que dia 28 de maig el president del Govern, en el marc d'una roda de trobades que feia als comitès locals del Partit Popular, en les quals havia d'explicar això que esmentàvem també avui, és ver?, que els ajuntaments tindrien llibertat per poder incorporar a la relació de llocs de feina el requisit de català, doncs havia d'anar a Bunyola. En aquest municipi, assabentades d'aquesta visita un nombre de persones, unes 400, l'esperaven a la plaça per manifestar-li el seu rebuig. Aleshores un grup d'elit de la Guàrdia Civil vingut expressament del País Valencià arrestava quatre joves que, diguem-ho així, casualment eren independentistes, i que foren portats al quarter i posteriorment multats amb 5.000 euros per part de la Delegació de Govern.

Ja sé que se'ns dirà que el delegat del Govern no està obligat a comparèixer en el Parlament. Tot i que no hi estigui obligat sí que ho pot fer per voluntat pròpia, sí que pot explicar la seva actuació i la seva decisió, ho podria fer aquí i ho pot fer, lògicament, a les Corts Generals, al Congrés i al Senat.

Els fets de Bunyola són un exemple, des del nostre punt de vista, d'una actuació que va ser inadequada, com deia ja inoportuna i innecessària, va ser una actuació desproporcionada, justificada en el seu moment pel delegat del Govern per indicis delictius, deia, de l'acte i de l'actuació d'alguns manifestants. Avui sabem, per la providència dictada el mes de setembre per la titular del Jutjat d'Instrucció número 12 de Palma, que no hi ha indicati que es cometés cap delictes de desordre públic en tot allò que recull l'article 557 del Codi Penal. Concretament la magistrada afirma que la manifestació va tenir lloc a la via pública sense que es produïssin lesions a persones o danys a béns, i que no es va obstaculitzar de manera significativa i duradora la circulació. També diu que tampoc no es creà perillositat concreta i rellevant, i per tant no es va cometre cap de les accions previstes a l'article 557. Així mateix la jutgessa argumenta legalment el dret a manifestació i la seva importància en un estat democràtic i de dret.

Vista, per tant, la providència, creim avui més lògic que mai que el delegat del Govern expliqui aquella actuació, i si cal fins i tot que retiri les multes imposades; si cal, també, que valori i exposi si pensa investigar internament els fets amb açò que suposa una actuació desproporcionada i abusiva, i fins i tot si cal també que rectifiqui públicament, atès que la providència confirma d'una forma clara i explícita que les detencions i denúncies de la Guàrdia Civil varen ser totalment arbitràries i injustificades. Perquè la realitat dels fets de Bunyola, des del nostre punt de vista, és que es tractava simplement d'un acte pacífic emparat pel dret de la llibertat d'expressió, un acte que sí, efectivament, era resultat d'una determinada política a la qual un grup de persones, de manifestants, volien expressar el seu rebuig.

És per açò que creim que seria important que en aquest parlament, en aquesta comissió, es pogués debatre i conèixer quins van ser els motius, l'altra part dels motius que pugui al·legar Delegació de Govern en aquella actuació que, com he dit, des del nostre punt de vista és absolutament injustificada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament la nostra petició també és de compareixença del llavor delegat, ara delegada, del Govern per donar compte dels desplegaments policials, de les Forces de Seguretat de l'Estat, en els actes de partit en els quals participava el Sr. Bauzá per diferents municipis de l'illa de Mallorca.

El meu company Sr. Martí ja ha exposat extensament el que va passar molt concretament en el cas de Bunyola, però vull recordar que tot això, i sobretot el desmesurat, des del nostre punt de vista, dispositiu policial a Bunyola, amb reforços vinguts de la península, amb un grup d'elit, com a conseqüència que prèviament ja hi havia hagut a altres municipis manifestacions de ciutadans en contra de la política del Govern, concretament també en contra de la política lingüística del Sr. Bauzá. Hem de recordar aquí també el dispositiu policial a Son Servera, a Felanitx, a Alaró, a Lluçmajor, a Manacor, que va ser un dels primers municipis on varen començar a tenir manifestacions en contra de la política del Sr. Bauzá, que va provocar les queixes formals de l'alcalde de Manacor, del Sr. Pastor, quan llavors encara el Sr. Pastor estava entre les files del PP, per tant no era sospitos d'intentar desestabilitzar el Govern.

I, com dic, el meu grup no posarà en dubte que el Sr. Bauzá, fins i tot en actes que no són institucionals o de govern sinó que són de partit o fins i tot en actes privats requereixi el servei de seguretat necessari, això el meu grup no ho posa en dubte perquè entenem que la seguretat ho és 24 hores, sigui en els actes públics o privats. El que sí que posam en dubte és el desmesurat desplegament policial i de Guàrdia Civil que va acompanyar en aquests actes al Sr. Bauzá, probablement amb un recel excessiu o unes mesures preventives que, com aquí s'ha explicat, han acabat absolutament en res, perquè quan es produeixen detencions precisament és quan més dispositiu policial s'envia a aquests actes de partit, del Partit Popular, del Sr. Bauzá. Quan arriben aquests reforços policials de la península és quan més desgavell s'arma, en aquest cas a Bunyola, amb detencions que després hem vist que han quedat en res, fins i tot amb l'arxiu de les diligències penals que s'instruïen a diferents jutjats d'instrucció aquí a Mallorca.

Per tant creim que seria bo que en aquest cas la delegada del Govern explicàs quins són aquests criteris per enviar aquest desmesurat dispositiu policial, que des del nostre punt de vista no ha ajudat mica a tranquil·litzar la ciutadania sinó tot el contrari, perquè vull recordar que en aquests diferents municipis que abans he esmentat l'únic que passava era que la ciutadania protestava en contra de la política del Govern, i aquesta crítica expressada amb manifestacions al carrer no ha de ser reprimida ni excessivament controlada, com ha intentat fer el Partit Popular, perquè en el cas, per exemple, d'Alaró, fins i tot es van tancar carrers públics perquè el Sr. Bauzá entràs a la seu del Partit Popular.

Probablement el Sr. Bauzá va provocar, inconscientment, segurament, perquè no crec que ell tampoc volgués això, però va provocar els efectes contraris a allò que ell pretenia amb aquesta prevenció i amb aquest desmesurat desplegament policial o de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

Per això el nostre grup també sol·licita la presència de la delegada del Govern per explicar aquests fets. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc procuraré no allargar-me massa i donar resposta a aquesta sol·licitud de compareixença de forma bastant telegràfica i, sobretot, sense entrar en qüestions de fons. Jo puc entendre que vostès siguin experts a valorar si la presència policial és molta, és poca...; jo no som prou conegut en aquesta matèria per saber si un desplegament és prou o és insuficient, o és el necessari o és més just i és més adequat. Per tant vostès i el seu criteri sembla ser que és l'encertat.

Jo l'únic que els puc dir i manifestar, i a més els ho podria mostrar gràficament, és que evidentment hi va haver agitació en aquestes qüestions, hi va haver agressions, i hi va haver una sèrie de... violència que es va manifestar sobretot en l'àmbit més proper al president, amb una agressió directa a un membre de la seva seguretat. Jo no sé si això és prou perquè hi hagi molt desplegament, poc desplegament, un desplegament més o menys reduït o més o menys ample. Per tant sàpiguen que, a aquest debat, no m'hi conduiran perquè jo no som la persona indicada per dir-los si efectivament això és així. Sembla ser que vostès consideren que és del tot excessiu i les seves raons tendran.

Però els fets són els que són i, com els dic i els reiter, a l'àmbit més proper de la seguretat del president hi va haver agressions greus i hi va haver persones que varen haver de ser ateses, tot això amb independència del dret que té tothom de manifestar-se, només faltaria, i de criticar accions de govern que no consideren que són les més apropiades, només faltaria.

I dit això entraria, com he dit, de forma telegràfica, a dir o a explicar les raons per les quals el meu grup parlamentari votarà en contra d'aquesta sol·licitud. En primer lloc, perquè supera les funcions o les estrictes funcions de control que s'atorguen a aquesta cambra d'acord amb l'Estatut d'Autonomia i d'acord amb el Reglament del Parlament. Aquesta institució, aquesta cambra té funcions de control i legislatives, però no de controlar governs o controlar persones que escapen al seu àmbit de control. Per tant entenc que aquí estam superant unes funcions o demanant al Parlament que superi unes funcions que no li corresponen.

Tampoc no correspon una fiscalització política des del punt de vista de l'oposició que no toca, és a dir, a vostès els correspon, com no podia ser d'altra forma, el control, però no el control de membres del Govern que no són propis d'aquest govern.

En tercer lloc crec que, maldament es votàs a favor, no és ni preceptiva ni vinculant la presència de la persona si se li reclama que vengui aquí a dar explicacions, no hi ha una obligació legal que determini la seva presència en aquesta comissió. I, per altra banda, crec que si vostès volen explicacions, que tenen tot el dret a tenir les explicacions que correspongui en relació amb aquesta qüestió, s'adrecin a aquells àmbits institucionals, a través dels seus representants, on hi ha

la veritable competència perquè una persona d'un govern determinat comparegui per tal de dar explicacions, i em referesc precisament al Congrés dels Diputats. Aquí hi ha grups parlamentaris que donen suport a aquesta sol·licitud de compareixença que tenen representants a la cambra baixa on poden tramitar, si ho troben convenient, qualsevol tipus de sol·licitud en relació amb delegats de govern en aquesta comunitat autònoma per tal que donin complit compte de si un desplegament policial va ser massa extens, massa breu, o va ser el que efectivament havia de ser.

I per acabar crec que la memòria és important, i crec que tothom ha de tenir memòria. En aquesta cambra i en aquesta comissió en particular s'ha recaptat també la presència d'altres delegades del Govern, delegades del Govern no precisament del Partit Popular, on també s'ha negat la presència d'aquelles persones, i faig referència precisament a l'anterior delegat Sr. Ramon Socas. Per tant jo crec que el mateix criteri que s'emprava abans per defensar aquella qüestió, que no s'allunya de la que jo avui defens, crec que s'ha d'emprar per tal de rebutjar aquest tipus de qüestions.

I sense més a dir, vull agrair la proposta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò si sembla bé als portaveus també fariem la votació conjunta de l'escrit número 4250/12 i del 4258/12.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

Per tant es rebutja que es recapti la presència del Sr. José María Rodríguez Barberá.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS